

tagja, Balassa Ármin dr. és Kovács István tagságukról lemondottak. Szóba került aztán, hogy mit csináljon most a tanács; a lemondottak helyébe új embereket válasszon, vagy várjon, amíg tovább fejlődnek az események. A tanács a lemondott tagok helyébe újakat választ. Ugy hírlik, hogy Meák Gyula is lemond tagságáról.

A belügyminiszter és a szegedi kórház.

— Leckéztető leirat. — Sok a kiadás.
— Mindent a város terhére. — Az új kórház ügye a januári közgyűlésen. —

(Saját tudósítónktól.) A város tanácsa és közkórház tisztviselői aligha köszönik meg azt a leiratot, amelyet a belügyminiszter a kórház 1914. évi költségvetésével kapcsolatban hétfőn küldött a városnak. Először is közli a miniszter, hogy a kórházi költségvetésből mindenféle illetményt, amit a közgyűlés a kórházi alkalmazottaknak megszavazott, törölt, de törölte a kórházi tisztviselőknek még a családi pótlékait is. Azután redukálja a kórház kiadásait az egész vonalon s amit csak lehet, a város közönségének a terhére hárít. A fogyasztási cikkek, irodaszerekre, fűtésre előirányzott összegeket csökkentti, úgy szintén lényegesen redukálja a gyógyszer- és épületfenntartási költségeket is.

A kórházi bizottság aszfalt gyalogjárót csináltatott a kórház előtt 3301 korona költséggel. Ennek a kifizetését is a városra hárítja a miniszter; a kórház egészségtelen kórterméiből sok beteget kellett kitelepíteni, akiket magánházakban helyeztek el. Bérösszeg címén 8000 korona szerepel a költségvetésben, ezt is a várossal akarja megfizettetni a miniszter; a kórház sokszor pénzzavarban van, kifogy a készpénz s a legszükségesebb cikkek beszerzésére a várostól kér pénzt kölcsön, hogy majd a miniszter visszafizeti. A múlt évben mintegy százezer korona kölcsönt vett igénybe a kórház a várostól, amelynek a kamatai 4400 koronára szaporodtak. Ezt is beillesztették a kórház költségvetésébe, a miniszter azonban most kijelenti, hogy ezt sem hajlandó megtéríteni. Van aztán még egy érdekes passzusa a leiratnak: a kórházi élelmezéssel nincs sehogyse megelégedve a miniszter. Sokallja az ellátásra fordított kiadásokat is és megjegyzi, hogy azelőtt kevesebbe került a kórházi betegek és alkalmazottak élelmezése.

A miniszter leirata, amely csaknem elejétől végig kifogásolja a kórház költségvetését, szóról-szóra a következő:

A városi közkórház 1914. évi költségvetésében a napi ápolási díj által fedezendő 233,583 korona szükséglet elosztva az alapul vett 104,300 ápolási nappal, ápolási díjul 223 korona 95 fillér jelentkezik s így azt páros fillérekre kikerekítve, 2 korona 24 fillérben azzal állapítom meg, hogy a kikerekítésből eredő 5 fillér a tartalékalap gyarapítására lesz fordítandó.

A költségvetésre vonatkozólag a következőket jegyzem meg:

A tisztviselők illetménye az 1913. évi

költségvetés során megfelelően rendeztetvén, minden újabb illetményt az 1914. évi költségvetésből töröltem.

Töröltem a családi pótlékra fölvetett összegeket is, mert az 1912. évi XXXV. t.-c. a városi közkórházi tisztviselők részére ezen pótlékot nem biztosítja.

A három évi átlagra való figyelemmel az irodaszerekre, fogyasztási cikkekre és fűtésre előirányzott 900—900 és 21000 koronát 800—800, illetőleg 19600 koronára apasztottam, gyógyszerekre és épületfenntartásra pedig 32000, illetőleg 13301 korona helyett a folyó évi hitelnek megfelelően 28000, illetőleg 9000 koronát engedélyezek.

Az épületfenntartási rovatra vonatkozólag még megjegyzem, hogy a kórház előtt készített aszfaltjárda 3301 korona költsége nem a napi ápolási díjat, hanem a kórház tulajdonos várost terheli.

Vegyesek rovatán a folyó évi hitelt 700 koronával meghaladó 5400 koronát irányoztam elő 19400 korona helyett és megjegyzem, hogy a kórház részére kibérelt magánház 8000 korona bérösszege a folyó évi rendeletem értelmében a város háztartását terheli, a város által nyújtott időleges kölcsön kamatai címén felszámított 4400 korona pedig, amint az a város közönségével az 1913. évi költségvetés során az 1912. évi rendeletben közöltetett, a kórházi költségvetésben nem szerepelhet.

Dacára a kedvezőtlenebb új élelmezési szerződésnek, az ápoltak és alkalmazottak együttes élelmezése naponként 90 fillért, a mit kellő, a betegek érdekeit azonban még sem sértő takarékoság mellett elegendőnek tartok és ez alapon 104,300 nap után 93870 koronát irányozok elő a magas összegbe fölvetett 105,834 korona helyett.

A többi rovatokban szereplő összegeket változatlanul meghagyva, a költségvetésre vonatkozó közgyűlési határozatot a fentiek értelmében hagyom jóvá. A miniszter helyett: Horváth Emil, államtitkár.

Itt említjük meg, hogy még ebben a hónapban ismét aktuálissá válik az építendő új kórház ügye is egy előterjesztés kapcsán, a melyet a tanács a januári közgyűlésnek tesz. Az új kórház terveit ugyanis, amelyeket Korb Flóris dolgozott ki, a belügyminiszter csak elvben hagyta jóvá és annak idején leírt a városhoz, hogy a terveket az ő intencióinak megfelelően változtassa meg úgy, hogy a kórház fölépítése kevesebbe kerüljön. A tanács fölülvizsgáltatta a terveket és arra a tapasztalatra jutott, hogy egy hatszáz ágyas, modern kórházat, amelynek keretén belül külön pavillonjuk lesz a tüdőbetegeknek, gazdaságosabban és célszerűbben fölépíteni, mint a Korb Flóris tervei szerint, nem lehet. A tanács tehát azt javasolja majd a januári közgyűlésnek, írjon föl a belügyminiszterhez, hogy az eredeti terveket változatlanul hagyja jóvá. A tanács álláspontja az, hogy akkor, ha majd a jóváhagyás megtörténik, kell gondoskodni a kórház építési költségének fedezetéről.

Tisza Zágrábban. Zágrábból jelentik: Tisza István gróf miniszterelnök e hónap 15-én fogja meglátogatni a horvát fővárost. Tiszteletére a Nemzeti Színházban diszlocálás keretében színre kerül a „Báró Trenk” című operett.

A képviselőház ülése.

— Sajtóvita. —

(Saját tudósítónktól.) A karácsonyi és újévi szünet után ma tartotta a képviselőház első ülését, napirendjén a sajtójavaslattal. Az ülésre minden oldalról szép számban vonultak föl, bár az ülés semmi különösebb érdekességet sem ígért. Nagy reklámja volt a mai ülésnek az a néhány lovascsendőr, aki tegnap késő este portyázott a főváros utcáin, ma azonban a Ház tájékán nem voltak láthatók. Itt egy rendőrtanácsos intézkedett a megszabott rendőri kirendeltséggel.

A Házban már féltíz órákor ott volt Beöthy László elnök, csakhamar megjöttek az elnökök is és tíz órákor megérkezett Tisza István gróf miniszterelnök, aki a munkaprogram dolgában hosszasan tanácskozott az elnökséggel.

Néhány perccel negyed tizenegy óra után harsány éljenzés hangzott föl a jobboldali folyosón. Az ünneplés Khuen-Héderváry grófnak, a munkapárt elnökének szólott, aki megérkezve így mutatkozott be:

— Van szerencsém bemutatkozni új szerepemben, én vagyok a frondőr.

— Olvastuk, kegyelmes uram, — mondták a körülállók — ugyancsak kuruc ellenzéki lettél.

— Igen, magam is értesültem róla az ellenzéki lapokból, — válaszolt nevetve Héderváry.

Közben a miniszterelnök is kijött az elnöki szobából és a vidám csoporthoz csatlakozott, amely még sokáig mulatott a Héderváry gróf frondörködéséről szóló híreken. Héderváry Károly gróf különben már tegnap megérkezett Budapestre és este részt vett a Hungáriában a szokásos vacsorán, amelyen a párt egysége fényesen dokumentálódott.

Az aktuális politika kérdéseiről alig esett szó. Az ellenzéki folyosó kezdetben csöndes volt, mert a képviselők jelentékeny része Pestmegye közgyűlésén vett részt. Tíz óra után megérkezett a Házba Apponyi Albert gróf, aki közölte, hogy a román paktum dolgában interpellációt jegyzett be a szerdai ülésre. Megérkezett Andrássy Gyula gróf és Justh Gyula is.

A jobboldali folyosón élénk érdeklődést keltett annak a híre, hogy Apponyi Albert gróf a román tárgyalások dolgában interpellálni fog.

— Csodálatos, — mondták, — hogy az ellenzék így buzgón veri félre a harangot amiatt, hogy a kormány szóba áll a románokkal. Hogy a tárgyalás milyen mederben folyik, erről senki kívülről nem lehet még ma biztos információja, a tiltakozás tehát tisztán annak a ténynek szól, hogy a kormány egyáltalában szóba áll a románokkal, azokkal a románokkal, akiknek az ellenzék még az aradi választási mozgalmak idejében is, eget és földet ígért.

Tizenegy óra után érkezett meg a képviselőházba Polónyi Géza, majd Zichy Aladár gróf és ugyanekkor érkezett ide a híre annak, hogy Kossuth Ferenc állapota rossz-

Olcsóságuk, tartósságuk és szépségük révén országhírűvé vált szegedi BUTOROK
első kézből, nagy választékban csakis az
Egyesült Műasztalosok Butorraktárában Szegeden, Tisza-Lajos körút 19. szám alatt
kaphatók, esetleg részletfizetésre